



ແລບອຣຸນ ພູນພິພັດອນຄຣີ
ນັກພັດທະນາກິດພາບກຸມນຸຊະຍ໌

Based True Story

เป็นมิตร และจริงใจกับตัวเอง

พาย เป็นคนขยัน ใฝ่ความรู้ดี จบปริญญาตรี และปริญญาโท จากสถาบันชั้นนำของประเทศ เป็นคนมั่นใจในตนเอง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความมุ่งมั่นใฝ่สัมฤทธิ์สูง เธอชอบความท้าทายงานอะไรที่ว่ายากเธอชอบรับอาสา เธอมักจะได้รับมอบหมายงานชิ้นสำคัญ และพายก็สามารถสร้างผลงานได้ดีเป็นที่พอใจของหัวหน้า จึงไม่แปลกใจที่พายจะก้าวหน้าในงานอย่างรวดเร็ว

คงไม่เกินไปที่จะกล่าวว่า พายมีทั้งศาสตร์และศิลป์อย่างครบครันที่ช่วยส่งเสริมให้การทำงานอยู่ในระดับ Top Form และ Outstanding

การถ่ายทอด และได้ชงงานน้องๆ ในทีมเป็นงานที่พายชอบ ทีมของพายจึงมีพลัง และเป็นทีมที่มีความสามารถ การจับประเด็นได้อย่างเฉียบคมจากการประชุมหรือโจทย์งานจากนาย เหมือนดังพรสวรรค์ของพาย อีกทั้งการทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่ายเป็นสิ่งที่พายถนัด ประกอบกับการคิดเป็นระบบ และรอบด้าน ตอบคำถามได้ชัดเจน ทำให้การนำเสนอองานต่อผู้บริหารนั้นไหล และสามารถทำให้ Agenda ที่นำเสนอได้รับความเห็นชอบ หรือหากมีการปรับแก้งานค่อนข้างมาก เธอก็สามารถทำมันออกมาได้ดี ไม่มีเป้

การวางแผนงานอย่างรอบคอบ มีแผนสำรองและการทำงานเชิงรุก ทำให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเสร็จทัน Timeline ที่กำหนด เพื่อนร่วมงานหลายคนจึงแอบอิจฉาในความเก่งรอบด้านของเธอ บางครั้งก็อดอิจฉารึไม่ได้ที่งานยากผ่านฉลุย และมีบางคน (แอบ) อิจฉาเธอจริงจัง หนึ่งในนั้นที่เห็นได้ชัด คือ เฉลอแตม รุ่นเดียวกัน ซึ่งเข้าทำงานก่อนพายสัก 2 ปี เหมือนจะแข่งกันอยู่ในที แต่ก็ไม่สามารถสกัดกั้นความเป็นดาวรุ่งของพายได้

ตลอดชีวิตการทำงาน 15 ปี เธอได้รับสัญญาณตอบรับที่ดีจากหัวหน้างาน และองค์กรเสมอๆ ไม่ว่าจะเป็นการได้รับความไว้วางใจที่มากขึ้นในรูปแบบต่างๆ การเข้ารับการอบรมหลักสูตรพิเศษ รวมถึงการได้รับรางวัลระดับองค์กร และการโปรโมท เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้พายแข็งแกร่ง และมีความมั่นใจในตนเองเพิ่มมากขึ้น

ด้วยคุณสมบัติที่เพียบพร้อมของพาย ใช่ว่าหนทางจะราบรื่น... เหมือนรอยด้วยกลีบกุหลาบ ทำงานได้ง่าย สบาย ชีวิตจริงไม่ใช่

นางเอกในละครหลังข่าว ที่ตัดฉากมา...งานก็สำเร็จเสร็จด้วยความเรียบร้อย

เบื้องหลังความสำเร็จของพาย กว่าจะก้าวจากพนักงานธรรมดาขึ้นสู่ตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่าย ซึ่งจัดอยู่ในระดับ Middle Management ขององค์กรได้นั้น พายเองต้องเสียสละเวลา ฝ่าฟัน และทุ่มเทอย่างมาก กลับบ้านดึก แกรมต้องหอบงานมาทำนอกเวลาอีกด้วย

บ่อยครั้งพายเดินเข้าออกโหมดความเครียดเป็นว่าเล่น บางครั้งเป็นอัตโนมัติ ซึ่งช่วงหลังสัญญาณร่างกายเริ่มบอบก

ชีวิตการทำงานของพายนั่น ผ่านสนามหัวหน้างานมาทุกประเภททุกสไตล์

โชคดีที่สุด ถ้าเจอหัวหน้าที่มีเคมีตรงกัน ชีวิตการทำงานจะมีความสุขมาก ไม่ต้องเหนื่อยใจ ส่วนเหนื่อยกายนั้นบ่ย่น เพราะเหนื่อยกาย...หายง่าย พักผ่อน กินของอร่อยๆ ดู Series ที่ชอบก็หายเหนื่อยแล้ว

เหนื่อยสุดๆ เมื่อเจอหัวหน้าโหดที่มุ่งแต่งงานอย่างเดียว ฟังความคิดเห็น แต่กลับไม่ได้ยิน...ไม่เข้าใจ เพราะมีคำตอบอยู่ในใจแล้ว ไม่สนใจจิตใจสมาชิกทีม ไม่ฟังเหตุผล ต้องทำให้ได้ตั้งใจ มาตราฐานงานสูงเวอร์ โดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง

เหนื่อยโคตร-โคตร เมื่อต้องเจอหัวหน้าที่เคยไม่ตรงกัน แกรมไม่มีพื้นฐานในองค์ความรู้ของงาน เติบโตมาจากสายงานอื่น แต่คือไม่ฟังเสียง ไม่เชื่อใจทีม ที่สำคัญไม่พยายามทำความเข้าใจ ยืนกระต่ายขาเดียวในสิ่งที่คิดว่าถูก

เมื่อเจอแบบนี้เข้า...นานวันบรรยากาศการทำงานไม่มีที่ท่าจะดีขึ้น ลูกทีมบางคนตัดสินใจหางานใหม่...ดีกว่ารอแบบไร้ความหวัง เพราะไม่เห็นแสงสว่างปลายอุโมงค์นั่นเอง

แม้พายจะเป็นคนเก่งระดับเทพ ที่ถูกติดย่าว่า "เป็นคนเก่งสามารถ Handle ได้ทุกสถานการณ์"

แต่ก็เป็นมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเช่นกัน ที่ต้องอดทน ต้องใช้ความพยายามเหมือนกับคนอื่นๆ ไม่มีไม้วิเศษที่สามารถเสกงานให้เสร็จได้อย่างง่ายดาย มีโอกาสถูกกดดัน ทำผิดได้ ทำพลาดได้

บางครั้งเลือกไม่ได้มีอยู่ครั้ง...พายุถูกโอนย้ายไปยังหน่วยงานที่ทำทายนมาก ๆ ทั้งตัวงาน และผู้บังคับบัญชา ด้วยความคาดหวังของผู้บริหารระดับสูงที่จะให้พายุเป็นตัวคลี่คลายปัญหาในหน่วยงานดังกล่าว นับเป็นความท้าทายอย่างสูงที่อยู่บนสิ่งไม่เอื้อมากมาย

ที่สำคัญเป็นมนุษย์ที่ห่อเป็น ไม่ได้เข้มแข็งตลอดชีพ ซึ่งในตอนนั้นพายุรู้สึกหมดไฟหมดแรงเอาต์อู

ปีนี้พายุรับผิดชอบ 2 โครงการใหญ่ยักษ์ เป็นการ Transformation องค์กร ซึ่งได้รับ Feedback ดีจากหัวหน้า และทีม Top Management พายุเองแอบคาดหวังว่าจะได้รับการโปรโมท เพราะงานนี้ยากมาก พายุ และลูกน้องในทีมทุ่มสรรพกำลังกันอย่างเต็มที่ ล่าสุดหัวหน้าพีเบสท์ก็ได้รับคำชมจากท่านกรรมการผู้จัดการใหญ่ในที่ประชุม

คำพูดของหัวหน้าได้ Unplug ไฟในตัวให้ดับมอดลงทันที เกิดอาการจุกขึ้นมาพร้อมๆ กัน

ถ้อยคำ Feedback ยังวิ่งวนเวียนอยู่ในหัวสมองแบบเบลอูๆ ประโยคขาดเป็นช่วงๆ

"ปีนี้พายุทำผลงานได้ยอดเยี่ยม ผลการประเมินได้ A ด้วยคะแนน 92 จาก 100 สูงเป็น Top 5 ในสายงานฯ สำหรับการปรับตำแหน่งต้องรอครั้งต่อไป พายุใจเย็นนิดหนึ่งนะ" ฉันทงหนึ่งไปนาน หัวหน้าจึงถามขึ้นว่า พายุมีอะไรจะ Feedback พี่บ้างไหม

ไม่มีค่ะ แต่พายุอยากถาม!?! เออออ

ฉันทงเลอะถามออกไปตรงๆ ดีไหม อีกใจบอก...คงไม่มีอะไรเสียหายไปกว่านี้แล้ว ถามเลย!!!

พีเบสท์คะ...พายุต้องปรับปรุงอะไรอีกบ้าง พายุถึงจะ Qualify สำหรับการโปรโมท

ฉันทงใจฟังคำตอบจริงจัง จนดูเหมือนเกือบจะจ้องหน้าพีเบสท์ ไม่มีอะไรมากหรือน้อย...นิดหน่อยเอง พีเบสท์พูดด้วยเสียงราบเรียบปกติ

ตรงข้ามกับฉันทงที่เริ่มรู้สึกซุนๆ ในใจ "ไม่มีอะไรมาก แล้วทำไมไม่โปรโมท ทั้งที่บอกว่าผลงานยอดเยี่ยม แถมนบอกว่า นิดหน่อยเอง อีกกก ต้องมีอะไรอยู่ในกอไผ่แน่ๆ"

คือ พายุต้องสร้างแรงบันดาลใจให้กับทีมมากขึ้น เพื่อช่วยส่งเสริมให้เป็น Innovative Team



สิ่งที่พีเบสท์พูด ด้วยตำแหน่งของพายุขณะนี้ การที่จะสวมบทบาทสร้างแรงบันดาลใจให้กับทีมนั้น ค่อนข้างทำได้ยาก ถ้าเป็นอย่างไรว่า โอกาสของพายุที่จะทำ และแสดงพฤติกรรมมีน้อยมาก การโปรโมท...คงยังอีกห่างไกล

แต่ที่ว่า พายุทำได้...ไม่ไกลเกินไปอย่างที่คิด พายุพร้อมเมื่อไหร่ ขึ้นได้ทันที

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นอะไรอีกไหมคะ ฉันทงรู้สึกว่า พีเบสท์ไม่ได้บอกความจริงทั้งหมด มันย้อนแย้งกันหลายอย่างกับสิ่งที่พูด และการกระทำ หลังจากวันประเมินผลวันนั้น ฉันทงรู้สึกหมดแรงหมดใจทำงาน จึงขอลาพักร้อน 2 วัน เพื่อเติมพลังใจ กลับมาทบทวน คิดวนเวียน นึกไม่ออก สาเหตุอะไรกันแน่ที่ไม่โปรโมท ทั้งที่อยู่ใกล้ๆ ทำได้ไม่ต้องใช้กำลังภายในในการเสนอ

พักร้อนผ่านไปหนึ่งวัน ยังนึกไม่ออก พยายามทำใจร่วม-ร่วมหาสิ่งผ่อนคลาย คิดปล่อยวางในผล

ให้ใจปล่อยวาง...ไม่ง่ายเหมือนวางสัมบนโต๊ะ แต่กลับรู้สึกกดดัน และอึดอัดมากยิ่งขึ้น ใจยังไม่ยอมรับ กลับมาทำงานด้วยร่างกายเดิมกับใจห่อเหี่ยว สำหรับพายุตอนนี้...ที่ทำงานเหมือนที่แปลกใหม่ ไม่ได้ให้ความรู้สึกเป็นบ้านหลังที่สอง การพักร้อนขอมใจ...ไม่ได้ช่วยให้ดีขึ้น เพื่อนร่วมงานคงสังเกตได้

มีอะไรให้ช่วยไหมพายุ...แฉอแฉมเข้ามาเลียบเคียงถามด้วยสีหน้าห่วงใย

พายุอยากรู้จริงๆ ไซ้ใหม่ (ฉันทงมองหน้าแฉอแฉม เหมือนจะค้นหาอะไรบางอย่างที่ซ่อนอยู่ในดวงตาคู่นั้น)

มันเป็นเรื่อง Sensitive มากๆ ในการที่จะพูดออกไป พายุต้องเปิดใจฟังอย่างกว้างที่สุด (ฉันทงพยักหน้าด้วยรอยยิ้มที่กว้างที่สุดเท่าที่จะทำได้)

มี 2 ครั้งที่แฉมเห็นโดยบังเอิญ พายุทำหน้าที่เชิงสุดขีดใส่หัวหน้าพีเบสท์ ตอน Discuss เพื่อหา Initiative ของโครงการ Transformation เมื่อต้นปี ครั้งแรกพีเบสท์ไม่ทันได้เห็น แต่ครั้งที่สองพีเบสท์หันมาเห็นพอดี เป็นจังหวะเดียวกับที่พายุก้มหน้าลง

มานตาฉันทงเบิกโพลง โลกสว่างขึ้นทันใด และดับลงทันที เช่นกัน ไม่อยากเชื่อว่า พายุจะแสดงกิริยาแยๆ แบบนั้นออกไป ซึ่งพายุไม่ใช่คนแบบนั้น

ถึงผลงานจะดีเลิศ หากมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม คงไม่มีหัวหน้าคนไหนยอมรับได้ โดยเฉพาะหัวหน้าที่ให้คุณค่า (Value) กับจิตพิสัย

ขอจงเป็นมิตรและจริงใจกับตัวเองอย่างแท้จริง อย่าปล่อยให้ ตัวตน (Self) อีกด้านหนึ่งครอบงำทัศนคติ และความรู้สึกผิดชอบ สำคัญและมีค่ามากกว่าความสามารถ